

CRXIX7
939

III 103
MICA COLECȚIUNE

DE

18648
SUPERSTITIILE

POPORULUI ROMÂN

(DEOSEBITE CREDINȚE ȘI OBICEIURI)

ADUNATE DE

GEORGE S. IONEANU

BUZEU

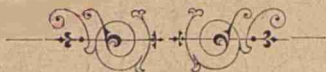
EDITURA LIBRĂRIEI MODERNA A DAVIDESCU

1888

MICA COLECȚIUNE
DE
SUPERSTIȚIILE POPORULUI ROMAN

(Deosebite credințe și obiceiuri.)

ADUNATE DE
GEORGE S. IONEANU.

BŪZEU
Editura Librăriei Modernă A. Davidescu

1888
www.digibuc.ro

B U Z E U

Tipografia Modernă A. Davidescu

1888

AUTOR *George I. Yvessu*

VOL *Superstițiile pop. român.*

Nº *1219* ANUL *1888.*

P R E F A T A.

Multe colecțiuni populare române de diferite feluri am întâlnit, precum: colecțiuni de *BASME*, de *GHICITORI*, de *PROVERBE*, de *POESII POPULARE*, etc; însă cât m'am interesat, numai o colecțiune de supersițiile poporului român măi complectă, n'am putut afla. Creșdend că și o asemenea colecțiune, ca și altele, pôte fi de o ôre-care importanță, de măi mult timp am început cu culegerea de față și câte am putut afla până în present, le am tipărit, spre a umplea golul ce se simțea.

Despre importanța superstițiilor, este de prisos a măi vorbi aci. D-l. T. G. Djuvara, într'o conferință bine reușită, ce a ținut la Ateneul român din București, (1885, Aprilie 21) a arătat destul de clar acéstă importanță; asemine și D-l C. C. Arion în conferința D-sale din 1886, Martie 3, ținută în același local.*)

*) Aceste conferințe se află publicate și în broșuri. Prima sub titlul „Superstițiuni la români și la diferite popore”; iar a doua sub titlul „Prejudicii.”

Ca colecțiunii de asemenea natură cunosc două: 1.) „*Datinele Poporului român la înmormântări*“ de D-l T. T. Burada. În lucrarea sa, D-l Burada se mărginește numai asupra credințelor și obiceiurilor românilor la înmormântări după cum chiar titlul colecțiunei arată acesta. 2.) „*Povața românului — Obiceurile nunților aflate pe la țară*“, de D-l C. Cantili. Și D-l Cantili prin aceasta se mărginește nu mai asupra câtor-va credințe și obiceiuri de la nunți. Deosebit de acestea se mai află „*Incercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului român*“, de D-l G. Dem. Teodorescu. Căprinsul acestei cărți nu'l cunosc, ne-putând'o procura.

După cum și Onor. lectori pot constata, eu nu m'am mărginit în această colecțiune numai asupra unui fel de credințe și obiceiuri, ci asupra tuturor soiurilor de superstițiuni.

Din numărul cel mare al credințelor și obiceiurilor poporului român din diferite localități, cred că în această colecțiune se află adunate abia un număr mic, pentru care și pe viitor, nu voi înceta d'a continua cu eulegerea lor, rugând tot-d'odată și pe onor. Domni cari dau o oarecare importanță și doresc ca să existe și la noi o asemenea colecțiune cât se poate de complectă, ca câte-
vor afla din cele cari nu există în cea de față, a mi le face cunoscut, ca să pot da ceva mai complet într'o altă edițiune.

Mizil, 1888 Iulie.

Ioneanu.

I.

Credințe și obiceiuri la femeile însărciate.

Femeea însărcinată să nu mănânce două poame, crescute în pom lipite una de alta; *căci va face două copii gemeni.*

* * *

Femeea însărcinată să nu stea jos pe vre-un prag, căci poate veni în urmă-î vre-un vrășmaș să dea cu toporul în pragul pe care a stat, și *atunci face copilul cu-o buză crăpată ca o tăetură.*

* * *

Femeea însărcinată, care va ședea pe vre-o albie, *va nasce fată.*

* * *

Femeea însărcinată care va ședea pe treptele unei scări de la casă, *va face copilul anevoe.*

* * *

Femeea însărcinată să nu dea cu piciorul în vre-un câine, căci *copilul ce'l va face*

va fi câinos la inimă; sau să calce cu piciorul pe foc, căci va eşi pe copil un fel de foc, numit „foc viu.“

*
* *
*

Femeea însărcinată, care va călea cu piciorul pe vre-un topor, va face copilul cu nisce semne pe piept ca creştăturile de topor.

*
* *
*

Femeea însărcinată, care va culege, surcele în pólă, copilul ce'l va face, va avea pe corp nişte pete de diferite mărimi.

*
* *
*

Femeea însărcinată, care va culege în poală surcele eşite din rîndea, va face copilul cu părul creţ.

*
* *
*

Ca o femee însărcinată, să facă lesne, de câte ori mătură, să ia gunoiul în pólă şi aruncându'l, să dică: cum arunc gunoiul acesta de iute, aşa să şi fac de lesne.

*
* *
*

Femeile însărcinate să se înfăptuiească în fie-care

di visul Maicei Domnului; *căci va naște u-
șor și i va trăi pruncul.*

* * *

Femeea, care se scie că este însărcinată
și nu spune când este întrebată, *va naște
copilul mut.*

* * *

Femeea însărcinată, care cunună, *îi va
muri pruncul.*

II.

Credințe și obiceiuri la nascerea unui
copil și la diferite etăți ale lui.

Indată ce un copil se naște, să se cân-
tărească, *ca să nu se lipească fermecile de
el nici-o-dată.*

* * *

Dacă un copil la nascere este cântărit,
să se țină minte câtă greutate a venit, ca
descântându-i-se vre-o dată de léc, să i-se

descânte în atâta apă, cât a cântărit la
nascere; *căci numai așa va avea léc.*

*
* * *

Ca un copil să traiască, i-se pătrunde
urechea pe care se nasce, apoi i-se pune
tortiță.

*
* * *

Când un copil se nasce, apar ursitorile
la fereastră, de acea se țin ușile și feres-
trele deschise și cea mai mare linisce în
timpul facerei.

*
* * *

Dacă unei femeii până la trei zile nu'i
vine țată, *aceasta este semn că nu'i va trăi
pruncul.*

*
* * *

Femeea, care nasce întâi băiat, tae pó-
lele cămăși cu care a născut, și le dă la
fete mari să treacă de nouă orî prin ele,
ca să se mărite curând.

*
* * *

Indată ce o femeie nasce, mōșa se duce
la preot cu o sticlă cu apă, cu un fir de

busuioc] pus în gura sticlei, ca să facă moliftele apei. Cu acea apă se spală lăuza pe mâini și pe față, *ca să fie curată*, apoi mănâncă și bea; *căci alt-fel lăuza este spurcată.*

* * *

Femeea lăuză să nu se uite pe vre-o câmpie cu iarbă verde; *căci se va usca acea iarbă.*

* * *

O femeie lăuză să nu se ducă la vre-un puț sau fântână să ia apă; *căci va seca acel puț sau fântână.*

* * *

Unei lăuze i-se pune la piciore și la gât usturbiu, *ca să nu capete bóla „Babițelor.”*

* * *

Cămașa cu care o femeie a născut, se lepădă, *ca să nu capete copilul bóla lumea-scă.*

* * *

Unui copil născut, să i-se dea mai întâi țiță de mămă, *idic nu de altă femeie,*

ca în viața lui să nu atârne de bucătura altuia.

* * *

Să nu se vadă o lăuză cu alta 40 de
 ȳile, *căci le va muri prunci.*

* * *

Când din întâmplare se văd două lăuze
 mai înainte d'a-se împlini 40 de ȳile, fac
 schimb între d nsele cu ace; ast-fel aceea
 care are băiat, d  ac cu gămălie; iar a-
 ceea care are fată, unul cu urech  și port
 acest schimb până se împlinesc 40 ȳile. A-
 c sta face, *ca să nu le m r  prunci.*

* * *

Cine scóte un copil afară din casă, mai
 Înainte d'a-se împlini 50 de ȳile de la nas-
 cerea lui, să nu se arate cu d nsul  nain-
 tea vitelor c nd vin sau se duc la pășune;
*căci acel copil ia sbieretul vitelor și toată n p-
 tea nu doarme.*

* * *

Când un copil are obicei  de plânge n p-
 tea, s ra să i se pună fașa de acurme-
 zișul drumului, *ca vitele ce vin de la p -*

șune, să trecă peste ea și ast-fel încingând copilul cu ea, *numai plânge*; sau să se ia somnișar după tufe, care să se lege la fașă, *și atunci numai plânge*.

*
* * *

Opt zile de la nascerea unui copil, părinții lui să fie tot veseli, iar nu triști; *căci se întristează ursitorile și cum vor fi ele în acele opt zile, așa va fi și copilul în viață*.

*
* * *

Femeea, care face cel dintăiul copil, se uită pe buricul lui *și câte noduri va vedea pe el, atâția copii va mai face*.

*
* * *

Copilul, care se va nasce cu căiță pe cap, va fi norocos. Acea căiță să se usuce și să se lege de gâtul copilului din când în când, *fiind bună de deochi*.

*
* * *

Un copil ru se scóte din casă 40 de zile de la nascerea lui, *ca să nu se lipescă de el muma păduri*.

Dacă un copil de la nascerea lui plânge continuu o săptămână, *acesta e semn că'l bântue duhurile necurate.*

*
* *

Buricul unui copil se păstrează până se face el mai mare, atunci se mõe în apă și il dă să se uite prin el; *ca să se facă îndemănatic, și să poată face tot ce va vedea.*

*
* *

Copilul după ce se nasce, se trece prin tórtele unei căldări de aramă, apoi cu aceea căldare nu se mai umblă, până nu se face mare s'o pótă ridica singur de jos. *Acésta se face, ca copilul să trăiască anî mulți și să fie tare ca metalul din care este făcută căldarea.*

*
* *

Ca un copil să trăéscă, cea dintăiū că-mașă i se face din pânză de căpătat de la trei case.

*
* *

Ca un copil să trăéscă, îl cumpără vre-o familie de la părinți.

Ca un copil să trăească, cum se nasce, mōşa se duce iute cu el la biserică, şi pe cine va întâlneşti întâi la biserică, acelaia îl dă să-l boteze.

* * *

În apă în care se scaldă un copil mic pentru întâia dată, se pune orz, porumb, flori, etc., ca să aibă copilul parte de cereale şi să fie plăcut ca florile.

* * *

În locul unde se îngropă casa unei lăuze, se pune şi o para de argint, ca să aibă copilul, care a stat în aceea casă, noroc de bani.

* * *

O lăuză să țină la gât un fir roşu până ese la biserică, ca să nu se deóche.

* * *

Trei zile de la nascerea unui copil, nu se spune adevărat de este băiet sau fată; ca să nu se deóche şi să trăească.

* * *

După ce o femeie a născut, se face cruce de tăriţe de grâu una în mijlocul casei şi

alta la uşă şi cine intră, dice; »Acî de casa de tăriţe să te apuci; iar de copil să nu te atingi.« *Aceasta se face ca copilul să nu plângă cât va fi mic.*

* * *

O femeie cât este lăuză, de câte ori ese afară, ia cu dînsa o mătură şi un cuţit, să se apere contra duhurilor rele; *căci îngerul nu se poate apropia de dînsa s'o apere, fiind spurcată.*

* * *

În scăldătórea unui copil mic, se pune sare, *ca să nu se opărescă la puţă şi se sparge un ou în ea, ca să crească copilul şi să se îplinească ca oul.*

* * *

O lăuză la trei zile după facere, se scaldă de móşa în albia în care móe şi cămaşa cu care a făcut, frecînd corpul lăuzei cu ea, *ca să i pără petele de pe faţă.*

* * *

Femeea de care nu se atinge bărbat în cele şese săptămîni de lăuzie, când ese la bi-

serică se ȃdice că   „se duce  ia cu mielul în gură” ; iar dacă este atinsă, „se duce c teaoa cu c telul în gură.”

* * *

In timpul c t un copil suge, femeea ce’l al pt z , să nu bea apă ; căci ia copilul v nt în nas.

* * *

Dacă p rin ii voesc, ca un copil născut să  in  mai mult la tată, îl  nf ş r  c nd se nasce într’o cămaşă a tatălui său ; iar de voesce să  in  la m sa, îl  nf ş r  într’o cămaşă a ei.

* * *

Copilul să se scalde numai diminea a după răsăritul sórelui şi seara mai înainte de a apune, ca să nu’i piară vederile, c nd se va face în v rst .

* * *

A treia  i după nascerea unui copil, s ra se pune în casa unde el dórme, pâine, sare, vin şi ban , căci în acea seară vin ursit rele copilului să’l urseze şi să găsească

ele de băut, de 'mîncat și bani de cheltu-
ială.

* * *

În cea d'întîi Duminică de la nascerea
unuî copil, să i-se dea de măsă țată pe
pragul ușei, *ca să nu capete arțag la plâns.*

* * *

Cînd un copil începe să mîergă întîi în
picioare, locul de unde se ridică în sus,
se tae împrejur ca un cerc, *ca să tae pie-
dica copilului, să pótă merge ușor.*

* * *

Cînd un copil se uită la altul printre
picioare, se crede că muma lui va mîi face
și altîi.

* * *

Un copil cînd începe să vorbescă în-
tîi și ȑice tată, *măsă va mîi face un bă-
iat*; iar de va ȑice mamă, *va mîi face o
fată.*

* * *

Copiii, cari merg pe drum și calcă în vî-
gajuri de căruțe, *le vor muri părintîi.*

* * *

Cârpele unui copil să nu se usuce la sóre, până nu este botezat, *căci se părlesce când va umbla prin sóre.*

* * *

O mumă să nu stea cu spatele la copilul său, până nu 'l botéză; *căci va dobândi miros de gură.*

* * *

Când se pun cârpele unui copil afară să se usuce, să nu le apuce sfințitul sóre-lui, *căci capătă copilul plâns mult*; dacă însă le apucă afară, să le scuture pe foc, apoi să le aducă în casă.

* * *

Lăturile în cari se scaldă un copil, să nu se mai arunce afară, dacă a scăpătat sórele; *căci capătă copilul plâns, suspin și murdărie în cap.*

* * *

În scăldătórea unui copil ne-botezat, móșa își spală piciórele, *ca copilul să umble curând în picióre și să fie iute la mers.*

* * *

Copilul ne botezat nu se deóche, *căci nu este creștinat.*

* * *

Copiii, cari nu sunt botezați și plâng mult; *prin acel plâns cer botez.*

* * *

Copilul mic când este desfășat, și ține piciorulele în sus, prevesteste că, *măsa va mai face un copil.*

* * *

Când un copil se nasce și are testiculele cam mari, se dice că are apă în ele.

În casul acesta ca să piară acea apă, se duce măsă la un puț de unde se bea apă, și tórnă apă dintr'o doniță dîcând: *nu torn apă din doniță, ci pe cea din testiculele copilului meu.*

* * *

Un copil mic să nu se țină acoperit la față, căci făcînduse mare *va fi rușinos.*

* * *

Să nu se spele rufele unui copil pe dos, până nu va împlini trei ani, *căci 'i-se va întórce și lui anusul pe dos.*

* * *

Dacă un copil n'are somn, să 'i-se țină scutecul la stele, și a doua zi să'l înfașe cu el, *că'i va veni somn.*

* * *

Când un copil n'are somn, mama lui ese afară cu vin, sare și pâine și ce casă va vedea întâiu cu trei ferestre, aruncă cu acel vin, sare și pâine spre ele, ȳicând: »ne-somnul și neodihna copilului meu C..... să fie la voi și în casa voastră; iar în casa noastră și la copilul meu C.... să fie odihnă și somn, și iată cu nesomnul și neodihna din casa noastră, vă dau și pâine, sare și vin.

*
* * *

Copilul mic să nu se pupe la șezut; căci când se va face mare, *va întórce dosul la cel ce 'l-a pupat.*

*
* * *

Când cine-va ține séra vre-un copil în brațe, să nu'l aridice în sus mai mult decât statura celui ce'l ține, *căci nóptea va plânge mult.*

*
* * *

Copilul mic să nu se ștérgă la gură cu cârpe de la șezutul lui, căci când se va face mare, *îi va mirosi gura.*

*
* * *

Cea d'întâi cămașă ce se va face unui copil, să se trecă prin gura'i de trei ori

fórfecile cu care a fost croită, *ca să fie copilul tare ca fórfecile.*

*
* *
*

Balele ce curg la un copil mic, să se tae Dumineca diminéța, *că nu'î va măi curge.*

*
* *
*

Copilul mic să nu se arate în oglindă până nu împlinesce anul, *căci se deóche singur, vėđėndu'si chipul.*

*
* *
*

Ca să se afle junghiul la un copil, se ia un gălbinaș de ouă prósăt și se pórtă pe tot corpul lui, și unde se va sparge, acolo se află junghiul; *iar de nu se va sparge nicăeri, n'are junghi.*

*
* *
*

În jocă, să nu se bată copii mici cu palmele peste tăpile piciórelor, *căci nu măi cresc.*

*
* *
*

Să nu se pupe un copil la tăpile piciórelor, *căci va face păducei.*

*
* *
*

Să nu se încalțe un copil cu ciorapi pînă

nu împlinesce anul, *căci va face măsă altul curând.*

* * *

În ziua de sf. Teodor, copii se scald și în scaldătoare se pune pietricele și flori de fân, *ca să fie sănătoși ca pétra și drăgăstoși ca florile.*

* * *

La băeți să nu se pună mărgelile de gât, *căci făcându-se mari, și îmbătându-se vre-odată, plâng până se trezesc.*

* * *

Pe primi dinți ce ese unui copil, să dea tatăl său cu bani de argint, apoi acei bani să-î dăruiască copilului, *ca să nu-î miroase gura vre-odată.*

* * *

La un copil nu se întăresce mólele capului, până nu va putea dice: *pétră.*

* * *

Un copil să nu se întórcă de la țâța, adică, să-l înțarce, apoi iar să-î dea; *căci acel copil va deochea lesne pe cine va pune ochii.*

*

În ziua în care un copil împlinesce anul, i-se rupe turta adecă: se pune pe o doniță, în care să fie apă și în ea o sticlă cu vin și bani de argint. Copilul stând pe doniță, o persoană bătrână îi rupe o turtă în cap, apoi se scot banii din doniță și se pun pe o tavă împreună și cu buchete de flori, după aceea se lasă copilul să se ducă singur la acea tavă. De va pune mâna întâi pe flori, în viață îi va plăcea florile și va fi iubit ca ele; iar de va apuca întâi banii, va avea mare noroc de bani. Turta ruptă, se face mai multe bucățele și se împarte pe la asistenți pentru mâncare ca să *pótă și copilul să ajungă vârsta acelu bătrân*. În unele localități se obișnuiesc această până la trei ani.

*

* * *

Când unui copil îi vine spasmos, să nu se premenască 6 săptămâni și îmbrăcăminte cu roșu să nu pórte, *căci nu va mă suferi*.

*

* * *

Când un copil se lovesce la cap de ceva, să se tórne în acel loc apă, *ca să nu i iasă cucui în cap*.

*

Când se tunde un copil în cap pentru prima oră, părul lui să nu se arunce oriunde ar fi, ca să calce cine-va pe el; ci să se pună într'un loc păzit, căci alt-fel, copilul când se va face mare, *va căpăta durere de cap.*

* * *

Să nu se lase copii mici cu piepteni și cu fórfecî în mână, *căci fac limbariță.*

* * *

Femeile, cari alăptéză copii și li-se umflă vre-o țată din care cauză simt durere, să se ducă la latrină și să le stórcă în ea dîcând: »*La ce ai poftit, aci găsesci,*« căci îi va trece; sau să caute prin sare pisată 9 perî și să î pună în apă și să î bea.

* * *

Copiii se întarc Lunea și ast-fel: de Duminică seara se pune după ușa casi un pahar cu vin și covrig. Luni dimineța când copilul se scólă, se lasă să se ducă singur să le ia de acolo, apoi se i-se dea să mănânce. Acesta se face, *ca să uite țăta curând și să n'o doréscă.*

Când unei femei, cari alăpteză vre-un copil, îi vine țâță și curge singură, se crede că copilul ce alăpteză *dorește de țâță și trebuie să'i dea.*

* * *

Să nu se pună un copil în légănul altuia, *căci ia crescutul acelui copil.*

* * *

Copiii cari râd în somn *îi mângâie Maica Domnului.*

* * *

Când un copil dórme cu șezutul în sus *cobesce a mórte.*

* * *

Copiii, cari șed în plóe, *cresc.*

* * *

Copiii cari plâng mult, *cobesc a mórte pentru ei sau vre-un părinte al lor.*

* * *

Când un copil, care póte umbla în picióre, umblă de-abușile, *se crede că vin rudele.*

* * *

Copiilor le place să se jöce în apă, căci
când se nasc, *móşele în scăldătóre pun ouă
de raţă.*

* * *

Pe escrementele unui copil să nu se puie
cenuşă, *căci e rău de încuetură.*

* * *

Copii, cari învaţă la şcolă, îşi pun căr-
tile în copaia de malaiu, *ca să'şi aducă a-
minte de carte ca de mămăligă.*

* * *

La copilul, care se va uita în oglindă
mai înainte de a împlini anul, *ese dinţi
anevoe.*

* * *

Un copil până nu împlinesce anul, să
nu se îmbrace cu haine pe dos; *căci i-se
întörce anusul.*

* * *

Să nu se păşescă peste vre-un copil,
căci nu va mai cresce.

* * *

Copilului mic să nu i-se taie unghiile
până nu împlinesce anul, *căci se învaţă hoţ.*

* * *

Să nu se pupe un copil până nu împlinesce anul, *căci se deóche lesne.*

* * *

Să nu se dea cu vre-o mătură sau ghem în vre-un copil, *căci numai cresce.*

Credințe și obiceiuri la botez.

Când un copil se botéză, cele trei lumânări de pe marginea putinei în care se botéză, se păstrează, că dacă se deóche, *să'l afume din ele.*

* * *

În timpul cât un naș ține în brațe pe un copil la un botez, să nu'l șișiească dacă plânge, *căci îi șișie norocul.*

* * *

Cu betele de la botezul unui copil să nu se încingă măsă, căci îmbătrânesc curând.

Dacă faşa, ce se dă unui copil de naş la botez, se brodesce prea lungă, *se va însura copilul bătrân*, iar de va fi scurtă, *se va însura ténér*.

* * *

Din lumânarea de la botezul unui copil, să se oprească o bucată, *ca s'o arate copilului când se va îmbolnăvi*; căci se va face bine, iar restul să se lase la biserică.

* * *

Când copilul se scaldă pentru prima oră de la botez, în acea scaldătoare se pune o bucată de pâine şi una de slănină de porc, *ca să crească ca pâinea în cuptor şi se îngraşe ca un purcel*.

* * *

Din banii ce se câştigă de un copil la botez, să i-se cumpere căldare, *ca să trăiască mult*.

* * *

După ce un copil este botezat, adus acasă de la biserică, se pune pe o baligă de vacă din obor, apoi se duce măsă şi'l ia de acolo. *Acésta se face ca să aibă copilul parte de vite*.

Un copil adus acasă de la botez, se scal-
dă cu o ôlă nouă, punându-se în apă o
córdă de vióră, *ca în viața lui să cânte fru-
mos.*

* * *

Un copil după ce s'a botezat, în ziua a-
cêsta se pune lângă el unde dórme un fer,
o mătură, și presară tărâțe și spuză din
foc, *ca să nu vie muma păduri să'l omóre
sau pocéscă.*

Credințe și obiceiuri la logodnă și la nuntă.

O logodnă nu este bine să se facă Mar-
țea, Mercurea și Vinerea, *fiind zile păgubi-
tore.*

* * *

În séra când pețitorii se duc la o fată,
după ce bea și ea din plosca cu vin, pe
ne băgate de sémă pune în aceea ploscă
o mică bucățică de lemn dint'un jug, ca
de va lua în căsătorie pe flăcăul ce-o pe-
țesce, să fie amêndoi ne despărțiți ca doi

boi într'un jug și în viața lor să tragă de o portivă în dreptate.

* * *

După ce o fată se logodesce, atât ea, cât și măsă cu cele-l-alte surori de mai are, nu mai torc până se face nunta, ca să nu se întorcă logodna.

* * *

În ziua de nuntă, miri nu mănâncă carne, ca să le fie corpul ușor, să aibă noroc și să trăescă ani mulți.

* * *

Mai înainte de a pleca miri la biserică să se cunune, mirésă împreună cu doi flăcăi cărora le trăesce părinții, plec la o fântână cu apă. De acasă și până la fântână joc trei hore în locuri deosebite; ajunși aci iaș apă într'o doniță, în care pun și busuioc, apoi se înapoiază acasă repetind iar cele trei jocuri în jurul doniței. Când viu colacerii cu ginerele să ridice mirésă, ese nuna și cu mirésă înaintea lor cu aceea doniță cu apă și cu busuioc, pe care îl mõe în apă și stropesce de trei ori în celc patru părți, apoi tótă apa din doniță.

o tórână peste picióarele cailor colăcerilor;
iar busuiocul se pune în perna pe care
vor dormi miri. *Cât va şedeă acest busuioc
în pernă atât vor trăi noi căsătoriţi.*

*
* *
*

Când o nuntă plécă la biserică pentru
cununie, cată să nu se întâlnească cu alta
în cale să se vadă miresele; *căci móre una
din ele, saū se despart căsătoriţi.*

*
* *
*

După ce mirésă se sue în car să porné-
ască la biserică, se uită spre răsărit şi dice:
»un porumbel şi o porumbiţă.« adecă să fa-
că numai un băet şi o fată.

*
* *
*

Când ginerele vine la casa miresei s'o ia
şi să se ducă la biserică, se uită de afară
pe feréstra casii la mirésă şi mirésă din
casă la el printr'o salbă, *ca să facă copii
frumoşi.*

Mirésă mai înainte d'a se cununa face
o azimă (pâine) pe nisce desagi, apoi după
ce se cunună, mânencă amêndoī miri din
aceea azimă, *ca să ţină unul la altul, cum
se ţine o desaga de alta.*

*
* *

După ce mirésa se sue în car, ca să plece la biserică să se cunune, una îi pune pe cap o azimă și pe azimă sare și un pahar cu vin, rupe după aceea din azimă și dă puțină miresi să mânênce, asemenea și din vin să bea, apoi restul din azimă îl rupe în mai multe bucăți și-le aruncă în cele patru părți, vinul rămas de asemenea. Când aruncă acesta dice: „*n'arunc azimă și vin, ci sărăcia.*“ Din azimă aruncată este bine să mânênce fetele mari, *căci se vor mărita curînd.*

* * *

Mirésa ajunsă la ușa biserici să se cunune, pune d'asupra ușei *atâtea degete la câți ani voesce să facă copii.*

* * *

Când miri staū în biserică la cununie, mirésa pe ne băgate de sémă pune un picior pe al ginerelei, *ca ia să fie mai mare și mai cu autoritate în casă.*

* * *

Miri intrați în biserică să se cunune, li se așterne sub picioare o scórță sau alt așternut pe care se aruncă și bani, ne socotînd prin acésta materialul sunător, călcînd

în picióre tóte mǎririle deșarte carǐ se fac
prin banǐ, *dorind numai fericirea casnicǎ.*

* * *

Nuna, care cunună, sǎ nu fie însǎrcinată;
cǎci nu vor trǎi copǔ noilor cǎsǎtoriți.

* * *

Un ginere nu se cunună încǎlțat cu cisme,
sub cuvânt, cǎ la cisme se pot încǎ-
puta carimbǐ ast-fel cǎ și generele se va cǎsǎ-
tori cu altǎ mirésǎ, *netrǎindu-ı cea dintǎiu.*

* * *

Mirésǎ când se sue în car sǎ plece la
biserică sǎ se cunune, plânge, *ca sǎ aibǎ
noroc la semǎnat de cǎnepǎ.*

* * *

Dupǎ ce se terminǎ serviciul cununiei,
un colăcer aruncǎ prin bisericǎ florǐ, saǔ
cofeturǐ, sau alune, saǔ nucǐ, spre semn ca
din aceea ȃi tinerǐi cununați trebue sǎ pǎ-
rǎsésǎ tóte jocurile copilǎrescǐ și sǎ în-
cǎpǎ a se ocupa numai cu lucrurǐ serióse,
pentru o viață conjugalǎ.

* * *

Duminecǎ sǎra când generele invitǎ fa-
miliǐ la masǎ, invitǎ mai întâiu o familie

întregă, unde trăesc toți ai casei, *ca să ai-bă și el casă întregă.*

* * *

Când un flăcău, care este lunatic cu un alt frate, se însoră, ambi frați apucă unul de un crac și altul de alt crac al unei furci și trag amândoi de spintecă aceea furcă, *ca să trăescă cel ce se însoră.*

* * *

Miri la câte-va zile după nuntă, plec la un târg de cumpără două scule de mătasă, unul roșu pentru mire și altul alb pentru mirăsă. Acasă mësor acele scule și al cui va fi mai lung, *acela va trăi mai mult.*

* * *

Bradul de la o nuntă, în unele localități se pune sus pe casă, ca să nu-l pótă lua cine-va și duce la respântii, *căci atunci se risipesce casă căsătoriților.*

* * *

Când o femeie se mărită al doilea, fiindu-i bărbatul mort, o altă femeie în timpul cununiei tórănă o doniță de apă pe mormântul celui dēntăiū bărbat, ca să-î trăescă cel de al doilea și să stîngă focul ce arde

pe mort pe lumea ceî l'altă; căci alt-fel
cât va sta femeea măritată cu al doilea,
barbat, *cel mort şede în foc.*

* * *

După ce miri s'a cununat. şi de la bi-
serică până acasă perde vre-unul din ei
ceva, *se crede că unul din ei va muri.*

* * *

Când miri vin de la cununie, acasă mi-
résa ia pe sócră în braţe şi de o va putea
ridica, *ia va fi mai mare în casă, iar de nu,
sócră.*

* * *

După ce miri se cunun, acasă nuna dă
miresei unt próspăt, cu care face câte o
cruce în cele patru părţi atât în afară cât
şi înăuntru casei, *ca să mérgă trăba bine
în aceea casă nouă.*

* * *

Mirésa venită acasă de la cununie, înve-
lesce îndată focul pe vatră, să astupe gura
bărbatului şi a sócrei, *ca să nu-î dîcă vre-
o dată ceva.*

* * *

A două di după cununie, când mirésa
www.digibuc.ro

se l g  la cap,  ede pe un fedele , *ca să facă numai b e i, iar nu  i fete.*

* * *

După cununie, s ra la masă, am ndoi miri m n nc  dintr'un ou ouat de o puic   nt i , *ca să tr esc  am ndoi ne desp r i  până la m rte.*

Credințe și obiceiuri la  morm ntare.

Când o persónă bolnav  devine în agonia mor ii, i se pune în m na drépta o lum nare de c r  aprinsă, ca d ndu' i sf r itul, să nu se apropie duhurile necurate de d nsul,  i pe lumea cea-l'altă să aibă lumină. Cel care va muri fără lum nare în mână, *pe lumea cea l'altă  ede în întuneric.*

* * *

Când o persónă trage să m r , se lasă ferestrele  i u a casei deschise, *să aibă pe unde e i sufletul.*

* * *

Când cine-va m re, mai multe suflete se str ng împrejurul lui de'l privesce  i cei

ce se duc de aprind câte o lumânare mortului, *acele suflete mulțumesc acelor persoane.*

* * *

După ce o persoană a murit, corpul i-se scaldă într'o albie, *ca să se ducă curat pe lumea cea-laltă.*

* * *

Unui mort i-se bagă o para de argint de degetul cel mic de la mâna dreaptă, *ca să aibă cu ce plăti vama pe lumea cea-laltă.*

* * *

Grópa și măsura gropi unui mort se păzesc, *ca să nu treacă peste ele vre-un câine, căci atunci va măi muri și alți membri din familia mortului.*

* * *

Unui mort i-se pune orariu pe frunte, *ca să fie păzit de focul cel nestins.*

* * *

Dacă un mort în viață a fost norocos, membri familiei¹ lui îi ia măsură, pe care o ține în grinda casei, *ca norocul să nu se depărteze de acea casă.*

* * *

Un mort este păzit ca să nu treacă peste

el vre-o pisică, *căci se face strigoî şi mor
toţi ai casei.*

*
* * *

Când móre o fată mare, rufăria i-se cöse
cu aţă ne-înodată; căci de o va înoda ur-
situl ei ce era să'l ia de bărbat, *nu se va
mai însura şi vice-versa.*

*
* * *

Dacă vre-o persónă, ce se află în casa
mortului, strănută, să'şi rupă puţin cămaşa
sau haina, *ca să nu i-se întâmple acelaşi lu-
cru.*

*
* * *

Dacă un mort este lunatic şi înduiat cu un
frate al său care trăesce, i-se împănează ochii,
nasul, gura şi urechile cu mei şi pietricele,
*ca să nu se facă strigoî; sau după ce'l în-
grópă, să slobóde o puşcă pe de-asupra
mormântului; acesta se face ca să nu se i-
vească vre-o vrajbă între cei doi fraţi pe lu-
mea cea-l'altă.*

*
* * *

Dacă móre o femeie lăuză, i-se lasă mai
multe fire de păr ne-împletite, *ca s'o vază
D-zeu că este lăuză şi să'ri ierte păcatele.*

*

Dacă unei familii móre primul copil, nu se duce după el la mormânt, *ca să nu'î măv móră și alți copii.*

*

* *

După ce móre cine-va. i se închid ochii, *ca să nu vadă jalea și durerile celor ce'l înconjură.*

*

* *

Dacă unui mort după o zi și o nópte îi șede gâtul móle, e semn, *că va mai muri cine-va din acea casă.*

*

* *

Dacă un bolnav se canonesce mult până să'să dea sfârșitul, se schimbă din loc în loc, se pune din pat jos cu fața la răsărit; câteodată i-se pune sub cap câte un jug de boi, sau spițe de la rôte și chiar câte-o rôtă întregă, credându-se, că mórtea 'l este grea, fiind-că în viață póte o fi ars vre-un jug la care a tras boi la aratul pământului, sau rôte cu care a arat pentru bucate.

La cei bogați, cari au măsurat ogóre muncitorilor spre muncă, li-se bagă pe fe-reastră o măsură, ce i-se pune în mână, credându-se că nu mor, *fiind-că a măsurat strâmb, năpăstuind pe muncitori.*

*

Un mort se înmormântează, cu hainele cele mai bune pe care le-a avut, *ca înfățișându-se înaintea lui D-zeu pe lumea cea-l'altă, să fie curat.*

* * *

Pre unele locuri un mort se așeză cu picióarele spre ușă, adecă gata de plecare. De aci este și dicătórea: „*Vedea-te-ași cu picióarele înainte,*“ adecă mort.

* * *

Fiind-că omul se nasce cu capul înainte, la mormânt se duce contrariu, *cu picióarele înainte.*

* * *

Dacă într'o casă móre capul familiei, în acea ȃi se înjugă boi de la acea casă cu jugu răsturnat, spre semn, că dacă a murit gospodarul, *tóte vor merge anapoda și pe dos.*

* * *

Dacă un mort se trece peste o apă, una din rudele lui aruncă în acea apă un ban, *plata podului.*

* * *

Daca se întâmplă de mor într'o familie doi frați unul după altul, de mai rămâne vre-unul, acela se prinde frate de cruce cu

un tînăr ce nu face parte din familia lui. Acésta se face ast-fel: la mormântul celui din urmă frate, după ce se cobórá mortul în grópă, se cobórá și fratele lui după el și șéde pe coșciug; iar tînărul care șéde pe malu gropi îl apucă de mână și'l ridică în sus; apoi se pun față în față și apucând amêndoî de un colac, îl frânge în două, apoi se sêrut și ast-fel sunt frați de cruce. Fratele de cruce și cu sora de cruce, *nu se pot lua în căsătorie.*

* * *

În locul unde un mort 'și-a dat sfârșitul, în trei serî de-a rîndul după înmormântare, se pune o ulcică cu vin, una cu apă, o bucată de pâine și o lumânare aprinsă. Vinul și pâinea se dau unui bărbat sau femeie, ce a fost și mortul, de mănâncă și bea în cele trei serî, însă tot în acel loc unde mortul 'și-a dat sfârșitul, Acel bărbat sau femeie represintă persoana mortului, ce se crede că umblă trei zile, întorcându-se acasă obosit, găsesce de mâncat și de bîut. Lumânarea se duce la biserică de arde la icóna Maicei Domnului, *apoi se pune aprinsă la mormânt.*

*

Copilul care se naște cu căiță pe cap, se crede că după moarte se va face strigoî; de aceea când moare, trupul lui se lîgă cu rug și așa se pune în mormînt, apoi i-se mai pune în ochi, în gură, în nas și în urechi mei, *ca să nu se facă strigoî.*

* * *

Dacă la șese săptămîni de la moartea cui-va, moare și o altă persoană din familia celui d'întîi mort, atunci acesta se desgrîpă și dacă îl găsește cu fața în jos se crede că este strigoî și îndată i-se bate un par în inimă pe care o și ia, și cu ea se ung toți membri familiei, *păzindu-se prin acesta de a mai muri vre-unul.*

* * *

Lunea nu se îngrop morții, căci o ia de lunea, capul săptămînei, și e rău de moarte pentru cei în viață.

* * *

Cel care este omorât de trăsnet, *i-se iartă toate păcatele și se duce drept la rai.*

* * *

Dacă cadavrul vre-unui mort, până la înmormîntare capătă miros greu, se crede că în viața lui a făcut multe păcate.

Cei cari petrec pe un mort până la mormânt, când se întorc acasă, se spală pe mâini cu apă, apoi stropesce cu ea înapoi, *să nu se lipească ceva de ei*, după aceea sar peste un foc, spre semn de curăţenie, afumare.

* * *

În casa unde se află un mort, nu se mătură. până nu se înmormânteză mortul, *fiind rău de moarte şi pentru alţi membri din aceea casă.*

* * *

Când se încălzeşte apă pentru scaldul unui mort, să nu se împingă tăciuni din foc sub vas, *căci este semn de facerea focului şi pentru alţi morţi.*

* * *

Albia în care se scaldă un mort, se pune cu gura în jos şi până nu se înmormântează mortul nu se spală nimic în ea, *fiind rău de moarte şi pentru alţii*

* * *

Apa cu care se scaldă un mort, se varsă într'un loc retras, ca să nu calce cine-va în ea *fiind nn mare păcat.*

* * *

Soţul unui mort nu se péptănă o săptămână

mână de la mórtea lui, *fiind rău de mórte pentru acel soț rămas.*

*
* *
*

La casa unde a murit cine-va, nu se spală rufele și nu se spoesce o săptămână, *fiind reu de mórte pentru membri rămași în acea casă.*

* * *

Când un mort se pune în mormânt, se rupe și măsura gropi în trei și se pune lângă cosciug; căci de se va lăsa afără, *este rău de urât pentru cel care o va lua.*

* * *

În perna, care se pune sub capul unui mort, se pune săpunul cu care a fost scăldat, peptenele cu care s'a peptănat și acul cu care i-s'a cusut hainele, *ca să aibă și pe lumea cea-l'altă, săpun de spălat, peptene de peptănat și ac cu care să cósă.*

* * *

După ce un mort este îngropat, se dă peste mormânt o găină, apo acea găină se dă de pomană pentru acel mort, *ca pe lumea cea-l'altă să-i răcâe potecile de ciulină.*

* * *

După ce un mort este înmormântat, se

trece o óie sau miel peste mormânt. Óia să fie udată cu apă, să se scuture pe mormânt; ca cu acea apă scuturată de pe lâna lor, *se stinge focul iadului ce póte arde pe mort.*

* * *

Când visează cine-va un mort în mai multe nopți de-a-rândul; în trei zile luna dimineata să asvârle câte o cépă pe fereastră, ast-fel: să se pună cu spatele la fereastră și asvârlind cu mâna dreptă, să dică: „*cine mă bântue pe mine noptea, să n'aibă trébă cu mine, ci cu cépă,*“ dicând aceste cuvinte, nu va mai visa. Din ast-fel de vise sé póte căpăta lipitură.

* * *

După ce un mort se pornesce la mormânt, se ia apă în óla cu care a fóst scaldat, se stropesce în urma lui, apoi se trânteste în mijlocul casei de se sparge *ca să se spargă toate neajunsurile, supărările și se înceteze de a mai muri cine-va din aceea casă.*

* * *

De o parte și de alta a coșciugului unui mort, se face câte o mică ferestrue, *ca să aibă mortul pe unde se resufle, să vadă pe cei cel conduce la mormânt și să-și ia diua bună de la ei.*

*

Când se tămăe un mort la mormânt, se ferește a se lăsa cărbuni pe el, *căci îngreuează sufletul mortului.*

* * *

Când se desgroapă un mort și se găsește ne putrezit, se crede că 'i jurat; în casul acesta se rezimă de zidul unei biserici, apoi îl citește preotul rugăciunea de deslegarea jurămintelor, *ce poate fi asupra lui.*

În unele localități pomenetele ce se împart pentru un mort, se fac în formă de scară, *căci pre aceia scară se sue mortul la cer.*

* * *

În ziua de Înălțarea D-lui, femeile, cari au în familie morți, împart azime calde, cépă verde și rachiu, pentru sufletele morților; creșându-se că în aceia di se înalță sufletele lor la cer și să aibă merinde pe drum.

* * *

Omul dacă móre, sufletul lui umblă timp de șese săptămâni pe unde a umblat cu trupul, apoi vine la mormânt, 'și-adună tot ce i-s'a dat până atunci de pomană, se sue pe cruce, apoi se înalță la cer. Dacă n'are cruce, șede pe mormânt până i-se pune cruce, *apoi se înalță.*

*

Omul după ce móre, îngerul îi pórtă sufletul prin toate locurile pe unde a umblat cu trupul; după aceea se întórce acasă și se pune pe ștréșină, unde șéde trei dîile, în timpul acesta venindu'î sete, dîce îngerului: „*Vaî, îngere mult 'mî-e sete.*“ Ingerul îi răspunde: „*Dute în casă și bea apă.*“ Sufletul se duce, dar îndată ese afară și spune îngerului: „*N'am b_eut, căci mi-s'a făcut mare scârbă v_eđînd acolo un hoit mare.*“ (Acel hoit e corpul lui). Atunci îngerul îi dîce: „*V_eđî, în trupul acela 'țî-ai făcut tu vacul și abia acum ai eșit din el.*“ De acest răspuns, sufletul este mult mîhnit.

*
* *
*

Dacă pentru vre-un mort se dă de pomana ceva la țigan, cel care dă, trebuie să dea cu piciorul în pămînt, ca și el să fie martor de pomana ce dă țiganului; *căci se crede că țiganul îi ia mirul și botezul și le aruncă în iad*; iar dacă pămîntul este martor la pomana dată țiganului, se crede, *că e dată ca la un creștin.*

Credințe și obiceiuri în deosebite timpuri și ocaziuni.

In ziua de Sf. Vasile (anul nou) cine va dormi, *tot anul va dormita.*

*

Sera, în ajunul Sf. Vasile, fetele pun într'un vas cu apă o cracă de busuioc și una de măr, apoi o para de argint ca punte, lăsându-le ast-fel până dimineață, *ca noaptea să viseze pe tânărul, ce va lua în căsătorie.* Dacă împreună cu tânărul visază verdeață va fi mult norocoasă; iar de va visa bivoli, acesta e semn rău și umblă după vrăjitoare să-i desfacă.

* * *

In ziua de Sf. Vasile, fetele mari înnumără pari de la un gard de la dece înapoi și *cel care va fi unul, de va fi cu cójă, va lua barbat bogat, iar de va fi curățit de cójă, îl va lua sarac.*

* * *

In dimineața de sf. Vasile, fetele mari se duc în oboru vacilor și dau cu piciorul drept într'o vacă, care șeade culcată dicând: **Hăi estimp, hăi altă dată, hăi la anu, hăi la doi ani etc.** și la ce dicere se va scula vaca, în acel timp se vor mărta.

În ziua de sf. Vasile femeile măritate fac piftie, *ca să le fie corpul gras și fraged ca piftia.*

*
* *

În ziua de sf. Vasile, fetele mari tornă plumb topit în apă, *ca să și ghicescă norocul.*

*
* *

În seara de ajunul sf. Vasile, fetele mari pun pe o vatră arsă două fire de păr de porc ursite, unul cu numele fetei și altul cu al tânărului ce voiesce a lua în căsătorie și *dacă firele de păr ardând se împreună, atunci fata va lua în căsătorie pe acel tânăr, iar alt-fel, nu.*

*
* *

În ajunul bobotezi, fetele mari pun mărgelele ce port la gât pe pragul ușei, *ca să pășescă preotul peste ele când vine cu bobotezul, apoi le ia și le pune la gât, ca să se mărite curând.*

*
* *

Seara, în ajunul bobotezi, mai multe fete unite, pun busuioc prin gard și dimineață al cui va fi cu brumă, *aceea ia bărbat bogat, iar cel fără brumă, îl va lua sărac.*

*
* *

În ajunul bobotezei, fetele mari iau bu-

suioc de la preot când se duce cu botezul și séra când se culc, pun acel busuioc sub perna pe care doarme, *ca să li-se arate în vis flăcăi ce vor lua în căsătorie.*

* *

*

Cine va vedea cerurile deschise în nóp-tea de bobotează, *va fi drept înaintea lui D-zeu.*

* *

*

În ajunul bobotezi, fetele mari și flăcăi nu mănênc nimic până a doua-ți, *ca să aibă noroc de soț frumos și harnic.*

* *

Séra, în ajunul bobotezi, fetele mari pun o cracă de busuioc uscată pe ghisdu-rile puțului, apoi se gândește la un flăcău pe care voesce a lua în căsătorie și *dacă dimineată va găsi acel busuioc umed, îl va lua, iar alt-fel, nu.*

* *

*

În ziua lăsatului de sec de brândă, vecinii și rudele și cer ertare unii de la alți *ca să între curați în post.*

* *

*

La jumătatea postului celui mare, se face înnumărătoreaua ouelor, *ca să nu se strice până la paști.*

* *

*

În tot postul paștelui să nu se aducă în

casă flori galbene, *căci nu vor mai oua găinele.*

* *

Joī seara, săptămāna patimilor, când se citește cele 12 evanghelii, e bine ca cei cari se duc la biserică, să facă câte un nod la baeră, după citirea fie-cărei evanghelii și cu acea baeră cu 12 noduri, de se va în-cinge cine are friguri, îi va trece.

* *

Joī, în săptămāna patimilor, să nu se spele rufe; *căci la morți în loc să se ducă pomana ce li-se dă, se duce lături din spălătură.*

* *

În séra de vinerea paștelui, lumea care vine la biserică, vin cu lumânările aprinse, sosiți, ocolesc casa de trei ori și fac cruce cu lumânarea pe pereți în cele patru părți *ca să fie ferită de foc, bóle și trăsnet.*

* *

Vineri, săptămāna patimilor, cei cari au curgere de sânge din nas, să se rază că le va trece; iar cei cari au durere de cap, să se spele pe el, *căci îi va scădea durerea.*

* *

În ziua de pasci, să se mănânce cule

roși ne-sărate; căci cel care le va mânca
sărate, *i-se va roși mâinele.*

* * *

În ziua de paști, cine va pune mâna pe
sare, *totă vara i-se va înăduși mâinele.*

* * *

În ziua de paști să se mănânce întâi
ouă albe, *căci cel care va mânca întâi ro-
șii va face buboie.*

* * *

În ziua de paști să se mănânce întâi
pește proaspăt apoi alte bucate, *ca să fie
totă vara vioi ca peștele.*

* * *

Cine va dormi în ziua de sf. George, *va
lua somnul micilor.*

* * *

În ziua de sf. George, oamenii se cântăresc
ca să nu se lipescă fermecele de ei.

* * *

Cine se va scălda într-o apă curgătoare în
dimineața zilei de sf. George, *tot anul nu-l
va prinde frigurile.*

* * *

Cine se va spăla pe față cu rouă în di-
mineața zilei de Sf. George, *toată vara va
fi sănătos și nu-i va eși pete pe față.*

* * *

In dimineața ajunului sf. George, femeile scot toate sculele de țesut afară, ca să răsară soarele peste ele, să *pótă avea spor la lucru.*

* * *

In dimineața zilei de sf. George, se pune pe la case verdeață, spre semn de primăvară.

* * *

Sf. Ilie, la ziua lui, (20 Iulie) umblă pe cer și caută pe diavol să-l trăsnească, ca să scape lumea de ispită.

* * *

In ziua de sf. Ilie de va tuna, toate alunelile vor seca.

* * *

Din ziua de Sf. Ilie, femeile nu lucrăză o săptămână, fiind rău de foc, trăsnet și boale arzătoare.

* * *

Când sf. Ilie trăsnesce și fulgeră pe cer, lumea se închină și aprind tămâe și lumânarea de la pasci în casă, ca să piară satana din prejur, căci trăsnetul cade asupra lui și atunci se poate întâmpla să trăsnească și pe cei din prejur.

Când trăsnesce și fulgeră, să nu stea cine-va lângă vre-un câne sau pisică; *căci diavolul se ascunde în părul lor și se poate întâmpla să trăsnească și pe cei din prejur.*

* *

În ziua de sf. Trifon, (1 Faur) podgoreni se duc cu preot la vii, de fac șfeștanie viilor, *ca să fie roditore și păzite de grindină și mană.*

* *

În ziua de sf. Haralambie (10 Faur) se face colivă, din care se păstrează spre a da păsărilor când mor, *să nu mai moră.*

* *

La di întâiu Martie se ursesc prietenii și rude, cele nouă babe, câte una de persoană, numindu-se dițele în cari să fie fiecare ursit, și cum va fi timpul (luminos, noros sau posomorât) în ziua unui ursit, *așa îi va fi și inima lui tot anul.*

* *

La di întâiu de Martie, fetele pun mărțișor la gât sau mână pe care îl țin până la finele lunii, ca să fie curate și rumene la față toată vara.

* *

În ziua de Mucenici (9 Martie) se bate

pământul cu maiul, *ca să iasă căldura din el și să intre gerul.*

*

* *

În ziua de Mucenici se face focul în curte din gunoiul măturat, și sar ai casei peste el de trei ori, *ca să nu aibă vara pureci.*

*

* *

În ziua de mucenici se face nisce colăcei cu nuci numiți »Mucenici« și e bine ca în acea zi fie-care persoană să bea 40 de pahare cu vin, ast-fel, pentru fie-care din cei 40 sf. mucenici.

*

* *

În ziua de sf. Teodor (2 Martie) fetele mari se spăl la cap cu iarbă mare, dicând: »Sfinte Teodore! fă ca códele noastre, să crească ca cómele cailor.«

*

* *

Vinerea după sf. Teodor și în cea din urmă Marți din luna Martie să se dea la vite sare descântată, *ca să nu le facă sf. Theodor vre-un rău.*

*

* *

În noaptea de Înălțarea D-lui (Ispas) se duc flăcăi și fetele mari prin alunișuri, ca să culégă flori de alun, cari înfloresc

și se scutur în aceeași noapte. Florile acelea sunt bune de făcut de dragoste și de leac.

* * *

Cine lucrează în joile după pasce și în zilele de Filipi, *D-zeu poruncește lui sf. Petru, să trimită din căței săi (lupi) să le ia câte o vită din curte.*

* * *

Cum va fi timpul în ziua de Mucenici, *așa fi totă primă-vara.*

* * *

În ziua de Rusalii se pune pelin verde prin casă, *ca să piară purici.*

* * *

În ziua de Drăgaică (24 Iunie) să nu se scalde nimeni, *căci e rău de înecat.*

* * *

În ziua de Drăgaică, cine va trece o apă de trei ori în not fără să se înece, *nu se va mai îneca tot anul.*

* * *

În ziua de sf. Marina (17 Iulie) se culege pelin, din care se face apă de pelin, *care este bună pentru subțierea obrazului.*

* * *

În ziua de Schimb. la față (6 August) cerbi se scald în ape de izvor, *răcind'o*

prin urina ce 'și-o lasă în ea, *din care casă nu mai este bună de scăldat.*

* *

In ziua de T. C. sf. Ioan (29 Aug.) nu se taie nimic, *fiind rău de friguri.*

* *

In ziua de sf. Foca (22 Sept). nu se lucrează. *fiind rău de arsuri corporale și de foc pentru case.*

* *

In ziua de Vinerea mare, (Sf. Paraschiva,) (14 Oct.) nu se cîose nimic, *fiind rău de trăsnet, grindină și bôle de ochi.*

* *

In ziua de sf. Osie (17 Oct.) se prăsnuesce lucinul, *că se fie feriți de lupi.*

* *

In séra ajunului sf. Dumitru, să fac focuri, pe lângă care se adun copii și strigă: »Ha! la focul lui Sumedru.« Când copii se întorc acasă, iau câte un tăciune din a-acele focuri și'l arunc prin grădinele cu pruni, *ca să se facă fructe în abundență în vara viitoare.*

* *

In séra ajunului Sf. Andrei, se descântă sare și se îngropă sub pragul staulelor de vite, apoi a doua zi (în ziua de sf. An-

dreii) se scóte și se dă vitelor să lingă, *ca să fie ferite de vrăjitoare.*

*

* *

În ziua de sf. Andrei (30 Noembr.) se ung țătânele ușilor cu usturoi, *ca să nu se pótă apropia duhurile necurate de casă.*

*

* *

Ziua de sf. Ión Milost. (12 Noembr.) se prăsnuesce de gospodari, *ca să le fie vitele ferite de mușcătură de șérpe și lup.*

*

* *

În ziua de sf. Varvara (4 Decem.) copii se îmbărburesc cu miere sau zémă de dulcétă, *ca să fie feriți de vërsat, sau de le vor eși, să fie dulce ca mierea.*

*

* *

În ziua de sf. Varvara, copii cari se îmbărbureaza, nu mënencă fasole, *ca de le vor eși vërsat, să nu crëscă mare ca bóbele de fasole.*

*

* *

Lunea să nu dea cine-va bani, *căci totă săptămâna va da.*

*

* *

Când cine-va primesce luna bani, se bucură, *că totă săptămâna va primi.*

*

* *

Cine este decis să facă o călătorie să nu plece Marțea sau Sâmbăta, *căci îi va merge rău.*

* * *

Dacă cui-va 'i-a mers luna bine, se bucură, *căci va merge bine totă săptămâna*; iar de 'ia mers rău, *se întristeză, că totă săptămâna îi va merge rău.*

* * *

Donița cu apă din care se bea, să nu se lase nóptea afară; *căci bea șoimărițele din ea, și șoimărește pe cel ce bea la urmă.*

* * *

Să nu se tae Lunea și Vinerea unghiile, *căci este rău de urât, îl uraște prietenii.*

* * *

Fetele mari să nu dea afară gunoiul măturat din casă, *diminêța spre fața sórelui, căci se mărită anevoe.*

* * *

Sâmbăta și Marțea, nu se tae gurii la cămăși, *ce se fac din nou, căci e rău de mörte.*

* * *

În nóptea ajunului de colind, cine vede cerul deschis la cântatul cocoșului și aude tóca în cer, *are noroc de banii și sănătate.*

* * *

La crăciun când se tae porcii, se bagă

mai întâi cãpãțina In casã, cu rãtul îna-
 inie, *ca sã mERGã trEba bine și sã aibã parte de porc.*

* * *

Tóte visele visate Sãmbãtã nóptea spre
 Duminecã, *se isbãndesc.*

* * *

Porci, care se tae la crãciun, dupE ce
 se pãrlesc, se crestEzã mai întâi la cEfa
 ca o cruce, apoi se presarã sare, *ca sã fie
 carnea lui primitã de D-zeu, când va da din ea
 de pomanã și sã nu se strice.*

* * *

Sãmbãta sã nu se mãnãnce de diminEțã,
cãci în acEstã di se împãrtãșEște ingerul.

* * *

Dacã Sãmbãta se croesce ceva, tot în acea
 di sã se și isprãvEscã, *cãci alt-fel e rEu de
 bOlã.*

* * *

Sã nu se ia Lunea ouEle din cuiabarul gã-
 inilor, *cãci va pãrãsi acel cuiabar.*

* * *

Sã nu se sãdEscã Duminica plante, *cãci
 se usuc.*

* * *

Unele femei nu lucrEzã Vinerea, *fiind
 rEu de brãncã.*

* * *

Vinerea, unele fete mari mãnEncã nu-
 mai odatã, *ca sã aibã noroc.*

Cine postește Lunea, *va avea noroc.*

* * *

Marțea să nu se pună porumb în pământ ;
căci e di cu pieze rele și nu se face.

* * *

Nóptea să nu se aducă apă de la vre-
o fântână, *căci împrejurul ei jocă elele, și cel*
care va lua apă, îl va lua din ele.

* * *

Gunoitul măturat séra din casă, *să nu se*
dea tot seara afară, căci e rău de urât.

* * *

Primă-vara, cine vede șérpe întâiū, *să-și*
dea ostenéla să-l omóre; căci omorînd-l ă
ia puterea; iar de va scăpa, sérpele ia pute-
rea omulū.

* * *

Primă-vara, cel care vede pe ne-mâncate
un animal întâiū născut, precum: un vi-
țel, un mânz etc, sau aude cântul Cucului
sau al Pupeđi, *se spurcă.*

* * *

Primă-vara, cine vede întâiū miel negru
sau jupuit, *e rău de mórte sau pagubă, e*
bine când vede miel alb viu

*

Primă-vara, cine vede întâiū berze și rindunici în sbor, *în acel an va face o călătorie*; iar de va vedea ședând jos, *nu va face în acel an nici un drum*.

*

* *

Primă-vară, cel-ce va vedea întâiū costârc apoi barză, *va face în acel an multe călătorii cu pieze rele*.

* *

* *

Prima-vară, cel-ce vede rîndunică întâiū, să caute în pământ sub talpă piciorului drept, că va găsi un cărbune. *Acel cărbune este bun pentru friguri*.

*

* *

Primă-vara cine aude întâiū brotăcei cîntînd, să se dea de trei ori peste cap, *ca să nu fie anul secetos*.

* *

* *

Primă-vara cine vede vre-un brotăcel prin iară, să-l prindă și să-i scuipe de trei ori în gură, apoi să-i dea drumul, *fiind bine contra frigurilor*.

* *

* *

Primă-vara cel care va vedea întâiū fluturi roșii, *totă vara va fi sănătos și roșu la față*; iar de va vedea întâiū fluturi albi, *totă vara va fi bolnav și gălbinișos*.

*

Primă-vara, cine se va scâlda mai înainte
de a mânca caș, *t'ă vara îl va prinde frigurile.*
* * *

Primă-vara, podgoreni, lăgă câte-va vițe
din vie cu salcie de la Florii, *ca să fie feri-*
tă de pētră.
* * *

Primă-vara, cine va vedea cocori întâi, să
îi înumere și *câți vor fi, atâtea ani va mai trăi.*
* * *

Primăvara, cine aude tunând întâi, să
se lovească peste frunte cu o bucată de
fer *ca tot anul să-î fie capul tare ca ferul.*
* * *

După ce soarele scapătă, unii ciobani nu
mai vënd nimic din produsele oilor lor,
ca să nu le mōră din oi.
* * *

Cine va cânta în apusul soarelui, *va face*
buboe în cap.
* * *

Tōmna, când se pune varza în putini
pentru iarnă, să nu se pună Duminica,
căci se clocește.
* * *

Femeile, cari se scald cu cicōre, *nu fac copii.*
* * *

Cel care face zăbale (caș) la gură, să

bage códa unei linguri în foc, s'o încălzescă, apoi să dea cu ea pe la gură, *că 'i va trece,*

* * *

Când cuă vre-o găină, să nu se uite cine-va la ea cum ouă; *căci i se micșorează vederea.*

* * *

Când dintr'o pădure se tae lemne pentru făcut casă, nouă lemne se lasă cioplite în pădure, ca să putrezească, *dicându-se: acesta este lemnul păduchilor de lemn, acesta al carilor,* etc. ursindu-se ast-fel fie care lemn, apoi se iau lemne pentru casă, nu însă din cele ursite.

* * *

Când o femeie isprăvește de țesut și lasă sulul în laț, ceia ce a mai rămas, să țese foarte iute, ca să isprăvească curând, *căci se dice, că în timpul acela, Maica domnului șede în genunchi lângă răsboi, și e păcat s'o țină așa mult.*

* * *

Când stăpânul unei case noi, face pomană pentru morți, n'o face în casa sa, ci în alta, *fiind rău de mórte.*

*

Dacă întră într'o prăvălie vre-o femeie torcând, nu se va mai face în aceia ți vânzare în aceea prăvălie, *fiind furca piază rea.*

* * *

Cine nu mănâncă usturoi și cépă 3 ani, *va vedea comorile vânturilor.*

* * *

Cine pune vre un ou la foc să se cócă, în acel moment când 'l pune să nu vorbească, *căci se sparge ou de dogórea focului.*

* * *

Pâinea să nu se pună pe masa cu cója de jos în sus, *căci trage a sărăcie.*

* * *

Ca o vacă să facă vițel bălțat, să 'i se dea să mănênce brânză rămasă de la lăsatul secului de brânză.

* * *

Când în o adunare de mai multe persoane, se produce o tăcere neașteptată, *se naște un drac.*

* * *

Omul, care are două colaci în creștetul capului, adică părul răsucit în două părți în formă de colaci, *va fi norocos.*

* * *

Pui de barză nu pot sbura din cuib, *până nu mănâncă* www.digipuc.ro

Omul, care cosându-și ceva la vre o haină, i se înoadă de la sine, *este mândru.*

* *

Femeile să nu poarte cercei schimbați, adică unul de la o pereche și altul de la alta, *căci își va schimba și bărbatul.*

* *

Tăetorul, pe care se tae lemne, să nu se pună pe foc, căci cel ce 'l va tăia și pune pe foc, *pe lumea cea laltă 'l va duce în spinare.*

» »

Să nu să dea cu mâna de pe pieptene pe la nas, *căci face bube la nările nasului.*

« »

Pisica, care nu mănâncă pesce 40 de zile *moare.*

» »

Oamenii, cari mănâncă splină de la animale, *se însplinează.*

* *

Vara când încep să se cócă pomele, să nu mănânce cine-va până mai întîi nu împarte, *ca să mănânce întîi morții, și apoi vii.*

* *

Femeile să nu umble cu códele despletite, *căci trag a mórte pentru bărbatîi lor.*

* *

Cine șede cu mâna la falcă și gânditor, *trage a rău.*

* *

Când o vacă este aprópe să fete, se pă-
zește ca să 'i ia curățitura s'o îngrópe să
n'o mănênce, *căci atunci 'i pierе lactele.*

* * *

Când se vede câte o stea pe cer pierind
iute, atunci a murit cine-va, *căci 'i a perit*
stéua.

* * *

Un pitpălac să se țină închis în colivie
numai trei ani, apoi să 'i să dea drumul;
căci ținându-l mai mult, se face un păcat, ca-
re nu va fi ertat de D-deu.

* * *

Merele să nu se bată, apoi să se mă-
nênce, *căci va bate piatra.*

* * *

Când se țintește atențiunea și mirarea
cul-va asupra vre unui animal sau om, să
'și aducă aminte de deochi, *ca să nu se de-*
oache cel văzut.

* * *

Când la masă se varsă piper, e semn de cértă.

* * *

Calul, care este deocheat, să 'i se spargă
un ou în frunte, *că 'i va trece.*

* * *

Să nu mănânce furnicile din lactele u-
nei femei, *că 'i va pierе țâța.*

* * *

Când vre-un câine răcie să facă groapă

în pământ, *trage am órle pentru stăpânul său, sau al vre-unui membru din familie.*

* * *

Să nu bage cine-va fus sau lingură în foc să ardă, *căci face sugiū la degete.*

* * *

Când se descântă cui-va de deochi, se pun pe rând trei cărbuni aprinși în apă în care se descântă și dacă cărbuni se lasă la fund, suferindul este deochiat, iar de va sta d'asupra apei, *nu va fi.*

* * *

Vasul în care se face mămăliga, îndată ce se tórănă, să pună apă în el, ca să'l stingă, *căci de 'l va lăsa așa, se arde și 'l plestémă.*

* * *

Când cine-va bea ceaī și din întâmplare 'i se varsă, *e semn bun.*

* * *

Când ese cui-va lupi înainte, *e semn bun,*

* * *

Când pe neașteptate întră vre-o rindunică în casă, *arată o bună prevestire.*

* * *

Cine bea apă dintr'un vas nou, trebuie să verse mai întâi jos câte-va picături, a-

poi să bea, ca mai întâiu morții să bea, apoi vii.

*
* * *

Când fată vre-o vacă, cămașa vițelului o dă la câine s'o mănênce de este voea stăpânului ei să facă a două ora vițel, iar de voesce să facă vițea, o dă la cățea. In locul unde a fătat vâca se bate în pământ un țâruș, în capul căruia se pune lănică și altele. Când țârușul se bate se ȑice: *Când s'o face târg aci, atunci să se deoche vițelul meu.*

*
* * *

Când se lasă un fir de păr din cap pe frunte în jos, e semn că vin rudele.

*
* * *

Când se lasă pe frunte în jos un păiajen de aiurea, este semn că va veni vr'un prieten.

*
* * *

Când mănêncă pe cine-va palma drepta, se îngrijeză că va da bani, iar când 'l mănêncă palma stânga, se bucură că va lua.

*
* * *

Când se ivesc furnici prin casă, e semn de belșug.

*
* * *

Când un băț de chibrit aprins, pârîe în

mâna cuî-va, e semn că va lua bani.

* *

Când o cucuvea cântă la casa cuî-va și
mai ales la feréstră aduce veste, că sau
va muri cine-va din aceia casă, sau casele
vor rămânea pustii.

* *

Când vre-o găină cântă cocoșesce, aces-
ta e semn că, sau găina va muri, sau vre-o
persónă de la casă unde ea se află.

* *

Când vre-un câine urlă va peri el sau
stăpânul său.

* *

Fetele mari, cari mănâncă din ólă, le va
ploua la nuntă.

* *

Când se ivește noițe la unghiile de la
mânile cuî-va, e semn că se va înnoi cu vr'o
haină.

* *

Când o mămăligă se tórnă de la foc și
se crapă pe la mijloc, e semn că cel ce a
făcut'o va face o călătorie.

* *

O fată mare se feresce a lua în căsăto-
rie un bărbat vèdov sub cuvânt, că pe lu-
mea cea-l'altă ea va fi vèduva, căci bărba-

tul va avea de soție femeia dintrăiu și vice versa.

* *

Să nu umble cine-va prin casă sau curte cu un picior încălțat și cu altul desculț, *căci cobesce a moarte pentru vre unul din membrii familiei sale.*

*

* *

Să nu 'și observe cine-va mâinele mai mult, *căci în timpul acela ore cine îl va grăi de rău.*

* *

Când se dă vre-o masă la diua onomastică a vre-unui flăcău sau fată mare, cată ca numărul mesenilor să fie cu soț: *căci alt-fel, tănărul sau nu va avea viață să se căsătorească, sau căsătorindu-se nu-î va trăi soția.*

* *

*

Să nu pórte cine-va cămașa pe dos, *căci î se întórce norocul spre rău.*

* *

*

Când se pune masa petru mâncare și din întâmplare se pun tacămuri mai multe de cât numărul persónelor ce au să stea la masă, *acésta e un semn, că nisce mosafiri pe neașteptate vor veni.*

* *

*

Când cine-va dă vre-un cățel sau pisiu la

altul, să i se plătească, *căci alt-fel va avea
pe lumea cea-l'altă câini și pisici de pomană.*

* * *
Celui care omăra un păiajen mare, i se
iartă șapte păcate iar de omăra unul mic, nu-
mai trei.

* * *
Să nu fuere cine-va în casă, *căci trage
a pustiu pentru acia casă.*

* * *
Când o persoană șede la gura unei sobe
în care arde foc și vre-un tăciune sfărie,
să nu scuipe în el, căci în timpul acela se
certyă D-dău cu diavolul și dacă scuipă, fa-
ce pe voia diavolului, iar de nu, *pe a lui
Dumnezeu.*

* * *
Când se scutură corpul vre-unei persoane
fără voe, în momentele acelea o pomenesce
diavolul și ca să piară din prejurul ei, *să și
scuipe în sân.*

* * *
Să nu dormă cine-va cu fața în sus și
cu mâinile pe piept, *căci trage a mörte.*

* * *
Când cocoșul cântă în fața ușei sau u-
nei ferestre a casei, *prevestește venirea öre-
căror mosafiri.*

Când cine-va 'și mușcă limba din greșelă, e semn că-l *vorbesce oare-cine derău.*

* *

Tinerii cari se gădilă la orî-ce atingere, e semn că *va lua soț tînăr.*

« »

Celui care îi ține urechea dreaptă, orecine îl vorbește de rău; iar de ține urechea stângă, îl vorbește de bine și atunci să'și musce umărul stâng, ca cel ce'l vorbește de rău să'și musce și el limba, să nu'l mai pótă grăi de rău.

« »

Flăcăi și fetele mari la masă nu mănâncă așa mult, *căci își mănâncă din noroc.*

« »

Când din lemnăria unei case, trosnesce din cînd în cînd, *prevestește mórtea cui-va din acea casă.*

« »

Dacă vre-o iconă sau alt-ceva dintr'o biserică se crapă, e semn, că *vre-unul din preoții acelei biserici, va muri.*

« »

Când se fură cui-va ceva, să bage o cracă de busuioc într'un puț de unde se bea apă, *că'l va găsi.*

« »

Cel care plcă la un drum și-și ia cu
dēnsul și mâncare și la înapoere mai adu-
ce din aceia mâncare, să nu mănēnce flă-
căi și fete mari din ea, *căci li se va întorce*
nunta de la biserică.

* * *

Când o persónă pleacă la un drum și-
ese cine-va cu vre-un vas sec înainte, *nu-î va*
merge bine eșindu-î cu sec; iar de î ese cu
un vas plin, se bucure, căci î *va merge bine*,
eșindu-î cu plin.

* * *

Țând o persónă pleacă la un drum și-
ese înainte un epure sau preot, *nu î va mer-*
ge bine.

« ^ »

Femeile, cari se duc la muncă și dorm
pe câmp, fac mai întâi cruce locului un-
de dorm, *ca să nu vie șoimărițele să le pocēscă*
și când se scol, lasă în acel loc un semn
ca de va fi ceva, să se lipească de acel semn, iar
nu de ele.

« ^ »

Coțofana, care cântă împrejurul casei,
prevestește venirea rudelor.

* * *

Cel care bea urină de om, se face pri-

corici; când însă se clătesce cu puțină în gură contra Brâncei, are mare băgare de seamă să nu înghiță.

* *
Celui care cîntă vie-o brîscă, ăi va muri o rudă.

* *
Călătorul, care șade jos pe o câmpie să se odihnească, când pleacă, lasă în acel loc un semn; căci se poate să nu fie curat locul acela, și să se lipescă răul de acel semn, în loc de el.

* *
Când doi inși răsucesc o ață și unul șade jos, iar altul în picioare, cel care va șede jos va ologi el, sau din copii săi.

* *
Cel care sîmăna sîmăntă de micșunele, să fie cu gura plină de pâine, legat la mîna cu care sîmăna și să nu vorbească, ca să iasă florile bătute.

» ^ «
Când bate pîtra (grindină) să se înfigă toporul în pămînt dinaintea casei și pe muchia lui să se pună sare, căci nu va mai bate.

» ^ «
Cel care mînîncă cu lăcomie sau ceva

grețos, să bată din palme, *ca să nu i-se
aplece.*

» ^ «

Din oule cari sunt ascuțite la vîrf, *va
eși cocoși, iar din cele rotunde, găini.*

» ^ «

Când din întîmplare se sparge în casă
vre-o oglindă, e semn de *mörte* sau *pagubă
în familie.*

* * *

Când la masă se varsă vinul din pahar
e semn de *veselie.*

* *

Pasêrea care va fi pupată de om, o *mă-
nencă uliul.*

* * *

Să nu să dea la câini mămăligă fierbin-
te sau prăjite la foc, *căci turbează.*

* *

Fata, care este în vîrstă și nu i cere
mîna nici un tînăr, când vede pe cine-va
altoind vre-un pom se duce nîoște și fură acel
altoi dîcînd: „P'aceste două părți de pom
de nîm nedeosebit, nu vî las să vî uniți,
ca în locul vostru, să mî unesc eu cu uⁿ
alt altoi de neam omenesc, *căci așa a fost
dat și de D-deu lăsat.*“

* * *

Când se ivește luna nouă, cei ce o vîd
se lovesc peste frunte cu o monedă de ar-
gint dîcînd: www.digibuc.ro

„Luna nouă
Tae pâine-’n două.
Jumătate ție
Sănătatea mie.“

Acésta se face, ca tótă luna să fie să-
nătos și să aibă câștig de bani.

* * *

In casă să nu se ardă séra trei luminări
de-o-dată, *fiind rău de moarte.*

* * *

Cel care bea băuturi cu mâna stânga, *se
îmbată.*

* * *

Să nu se spele cine-va pe mâni cu apă
din gură, *căci face năjit pe gingi.*

» » »

Când cântă cioca (stâncuța) pe lângă ca-
să, *prevesteste venirea unor mosafiri.*

« » »

Când ese înaintea unui bărbat, vre-o femeie
cu furca torcând, sau de se duce cu furca
la nescăi-va muncitori cari lucrăză la câmp,
în aceea zi va merge acelor lucrători rău,
vor da pagubă, *fiind furca cobitoare rea.*

* * *

Cel care sădește viță de struguri, să să-
dască din furat, *căci aceea va fi roditore și
cu câștig.*

» » »

Când un bolnav se împărtășește și anafura ce este în linguriță șede desupra vinului, *bolnavul se va face sănătos*; iar de de cade la fund, *va muri*.

*

* *

Când din întâmplare întră vre-un lup în curtea cui-va, acesta este un semn de *mare pagubă pentru familia din aceea curte*.

* *

Când se dă de pomană pâine și vin și cel care a primit voind să bea din acel vin, greșesce de varsă și jos, acesta este un semn, *că ia fost sete și fome mortului, pentru care s'a dat aceea pomană*.

* *

Când un vecin se împrumută la altul de foc i se dă numai cărbuni, nu și tăciuni, *fiind rău de certă*.

« »

Să nu se pună foc peste foc, adică să se ia foc de la o vatră și să se pună peste alt foc dela altă vatră, *căci e rău de aprins casa*.

*

* *

Daca cine-va bea apă din vre-un loc, să lase pe malul lui semn din haine, *căci daca lacul nu va fi curat, să nu se prindă de cel care bea nimic, fiind, în loc semnul*.

*

Cel care va bate în pământ vre-un par
fără trebuință și nu-l scóte, *pe lumea cee-
l'altă, îl va scoate cu ochii.*

* * *

Să nu prăsescă cine-va porumbei la
casa, *căci sunt un augur păgubitor.*

* * *

Cel care suferă de guturaiu, se sărute
pe altul în spate, care va avea ceva roșula
dênsul, *și-î va trece.*

* * *

Cel care își taie unghiile de la mâini sau
picioare să nu le arunce, ci să le dea pe
mâneca cămăși, *ca pe lumea cee-l'altă să le
găsescă.*

* * *

Când cine-va trece vre-un rîu pe punte,
mai întâiu să și facă cruce, *ca să piară di-
avolul din prejurul acelei punți* apoi să tré-
că, *ca să nu-î dea brînci în apă.*

* * *

Cel care într'o călătorie întâlnește un
drum încrucișat, să nu tréacă prin răspân-
tia lui, *căci îl pocesce.*

* * *

Să nu înóde cine-va o ață de mai mul-
te orî, apoi s'o arunce fără s'o desnóde,
căci pe lumea cee-l'altă o desnóda cu ochii.

Să nu se scalde cine-va unde se întâl-
nesc două ape, *căci e rău de mörte.*

* *

Când se dă de pomană, să nu se dea
peste gard său, peste prag; *cazi aceea po-
mană nu este primită pe lumea cea-l'tă.*

*

Fetele mari nu mănencă lapte din tigvă;
căci le cresc țâțele cât tigvele de mari.

*

Si nu calce cine-va în lături aruncate
la drum, *cazi capătă dureri de piciöre.*

*

În locul unde s'a tăvălit vre-un cal, să
nu calce cine-va, *cazi face trîntituri la pi-
cioare.*

*

Fetele mari să nu calce în borancaituri
de taur, *căci va umbla flicăi după ele ca
o tăuroe.*

*

Cel care va vedea urmă de lup, să mē-
nence pământ din ea, *ca să poată mēnca mult
cât un lup, spre a merge bine corpului.*

*

Peste cine va trece vîrtej, *îl pocesce.*

*

Pentru cel care sughiță, e semn că
öre-cine îl pomenesce.

Vasele de aramă, ce sunt destinate să se dea zestre la vre-o fată mare, se țin pline cu fasole, porumb și altele, *ca să aibă fata noroc de bărbat bun.*

* * *
Când se înecă cine-va, *va ploua 40 de zile.*

* * *
Pentru cel care strănută, e semn, *că va face veselie.*

* * *
Cascatul la om, e semn *că-î este somn.*

* * *
Cometa când se arată pe cer, *aduce veste de vre un mare resbel, sau boală.*

» » »
Când o pânză se isprăvesce de țesut, cei cari sufăr de venin, să stea lângă ea când se tae și femeea care țesă să dică: *» nu tai pânză ci veninul lui C...*

* * *
Când se ridică coperișul unei case noi se lpune în vârful lui verdeață, șervete și altee, *ca să dureze casa mult și să lraiască stăpâni.*

* * *
Rufele flăcăilor și fetelor mari, să nu se spele cu nasturii sau chiotorile încheete, *căci nu se mai căsătoresc.*

Când cine-va vede un mânz întâi pe nemencate, ca să nu fie spurcat de mânz, și lasă betele sau brâul s'atârne, ca să mănânce lupi pe acel mânz, ast-fel ca *paguba să nu fie pentru cel spurcat.*

* *

Femeile bătrâne, cari nu pot vedea bine port mărgelile la gât, *ca să le vină vedere.*

*

Fetele virgine, din periodul ce le a venit întâia dată, se ung pe la ochii, *ca să nu le piară vederea nicădată.*

* *

La crucile din răspântii se pun cărpe de cânepă și se țin acolo 6 săptămâni; apoi se iau. *Acele cărpe sunt bune să se afume cei cari au friguri și sunt deochéți.*

*

Apa de la întâlnituri e bună de scăldat *ca să nu se lipescă de cel scăldat boale și fermeci.*

*

Cel care ferbe la foc o óla cu lapte dulce, să nu lingă lingura cu care mastică în el, *căci secă laptele din țăța vaci de la care a fost muls.*

*

Cât va mai ferbe o ólă dată în sus de

la foc, atât va mai dori copilul de mumă.

* * *

Dacă mai multe persoane mănâncă lapte dintr'un vas, nici una din ele să nu lase lingura jos, până nu isprăvește de mâncat ca să aibă vaca de la care s'a luat laptele spor.

* * *

Să nu mănânce cine-va într'o rină că-î va muri uu membru dina familie.

* * *

Cel care mănâncă prea mult, i se împu-tă, că trage a sărăcie.

* * *

În doniță din care se bea apă nóptea, să se atingă séra trei cărbuni, ca să nu se li-péscă ceva de ea.

* * *

Să nu se înădească case noi de altele vechi, căci e rău de moarte în familia a-celor case.

* * *

Să nu se scuipe om pre om, căci pe lu-mea cea-l'altă se ling unul pe altul.

* * *

Cel care mănâncă supă la masă, să bea după ea vin, ca să nu-'l împungă vre-un bou.

* * *

Când se face acatist contra vre-unui fa-

cător de rău, luminările se aprind de la
cotor, *ca să meargă vrăjmaşului îndărăt cum
arde lumânarea.*

* * *

Cel care va mânca şi bea ceva dat pe
fereastră, *turbează.*

* * *

Gândaci de mătase să se ascundă de ve-
derea ómenilor, *căci se deóche şi mor.*

* * *

Intâiul gologan pe care un cerşetor îl
capătă dimineaţă, îl scuipă de trei ori, a-
poi îl bagă în buzunar, *ca acel gologan să a-
tragă şi pe alţii.*

* * *

Femeile să nu păşescă peste vr'un jug,
căci mor boi cari trag la jug.

* * *

Când femeile pun pânza pe sul, să un
vază bărbaţi, căci la ţesut i se móe mar-
ginile. Lemnul după care s'a deşirat firele,
se aruncă tocmai de unde s'a pus pânza
pe sul, *ca să se ţesă iute şi fetele mari, cari vor
purta cămaşa din aceea pânză, să se mărite curînd.*

* * *

Unui viţel i se pune numele ȕilei în care
e fătat, *ca să trăescă.*

Fetele amurezate, când fac mămăligă și o tórănă din căldare, pun îndată apă în ea, apoi bea, *ca să'i iasă focul de la inimă, cum cse din căldare în apă.*

* * *

Din sămânța de cânepă ce se sémănă, se pune puțină într'o cărpă, apoi acea cărpă se leagă de coarnele boilor cari grăpéză. Aceea sămênță se păstrează, *fiind bună de desfăcut de urît și junghi.*

* * *

Când un loc se ară pentru pus porumb se ia doi pumni de porumb din cel pentru semănță și se îngroapă la capul locului zicându-se: *nu îngrop boabele, ci ciorile, să nu mănēnce porumbul.*

* * *

La gâtul unui animal fătat se légă un fir roș, *ca să nu se deoache.*

* * *

Să nu-și cósă cine-va ceva la haină îmbracat cu ea, căci 'și coase mintea, dar dacă voesce ca aceasta să nu se prind în timpul când i se cósă, să se țină cu mâna drépta de ceva, până se coase.

* * *

Când mor din paseri, se se tae una din

cele sănătoase și să se mănânce, căci atunci cele-l'alte nu vor mai muri.

* * *

Dacă partea bărbătească are părul la că-
fă ca o coadă, este făcut după fată, iar de
va fi rotund, după bărbat.

* * *

Pentru cel care perde vre-un inel din de-
get, este semn că de o mare pagubă va da
sau din membri familiei lui va peri cine-va.

* * *

Când un bolnav se canonesce mult pâ-
nă să moară, acela are multe păcate și nu
'l iartă Dumnezeu.

* * *

Unii freacă câte-o pisică la urechi, di-
când: „Pisicuță miorlăiță, dacă C... va lua
în căsătorie pe D... să te scuturi să te bu-
curi, iar de nu, să stai pe loc ca turta în
foc“ dacă pisica se scutură se împlinește
cele ursite, iar de va sta locului nu se
împlinește.

* * *

Când o cloșcă se pune să clocească cel
care o pune, să stea iute jos, ca și cloșca
să ședă pe ouă și să închidă ochi, ca uli-
ul să treacă pe lângă puil ce va scóte, cu
ochi închiși, să nu-î vadă să-î mănânce.

Dacă ouăle ce se pun la o cloașcă, se pun cu căciula, va eși din acele ouă nu, mai cocoși, iar de se vor pune cu poala vor eși numai găini.

* *

Când o casă se clădesce și se ia umbra vre-unui animal de se pune în ȳid, acel animal în șase săptămâni se usucă de-a-înpicioarele, iar casa va fi durabilă.

» » «

Nu este bine să se fotografieze cine-va *căci prin acésta i se ia din puterea corpului.*

» » «

Să nu scuipe cine-va câine, *căci pe lumea cea l'altă 'l linge.*

* *

Oaei căriea nu i se tunde lână, ci se lasă a-i cădea singură, *trăesce mult.*

* *

Cel care trece într'o țară străină, unde n'a mai fost, să calce pe pământul ei întâiu cu piciorul drept, *căci i va merge bine.*

* *

Când cine-va bea cafea și din întâmplare varsă din ea *e semn că va, lua bani.*

* *

Când la masa se varsă rachiu *e semn*

Se crede, că pământul când se cutremură nu mai poate suferi păcatele oamenilor, și se scutură de ele. * * *

Cel care găsește vre-o comoră în pământ, să nu astupe urma vasului în care a fost bani, căci atunci va pierde bani, se va bolnăvi și va muri. * *

Când se vede jucând vre-o comoră, să se facă îndată o gropiță în acel loc; căci mutându-se comora, se mută și groapa cu ea și se poate găsi lesne. * *

Femeia, care și va drege tulpanul din cap, va rămânea văduvă.

Când unei femei măritate i se rupe cămașa în spate, e semn că-i va muri bărbatul. * *

Ca să trăiască puî de păseri lunatică, adică puși și scoși în aceeași lună, când se pune cloșca să se pună în cuibul ei atâtea surcele câte ouă sunt și o legătură mică cu meiul și după ce es puî, să li se dea din acel meiul să mănânce sau să se pună într'un ciur cu atâtea surcele câți puî sunt și cu un cuțit, apoi să se cernă ciurul cu toate acestea de asupra unui foc, și așa nu vor muri. * *

Când o vacă se pierde de la pășune și ca să n'o mănânce lupii, să se pune pe

vatră trei cărbuni aprinși, apoi să se acopere c'o ólă, ca cum stau cărbuni acope-
riți sub ólă așa să stea gura lupilor închi-
să; sau se iau doi piepteni și se bagă din-
ții unuia prin al altuia, *ast-fel ca cum stau
dinți pieptenilor încheștați uni în altii, așa să
stea și gurile lupilor la vederea vacei.*

* *

Când un vecin se duce la altul să se îm-
prumute de foc, nu i se dă până nu aduce
iarbă verde, să lase pe vatră de unde
ia foc, *ca să nu ia sporul puilor din acea casă.*

* *

Cel care va da ouă la altul pentru pus
cloșcă, mai înainte de a pune dânsul, *îi
va lua sporul puilor ce va pune*

* *

Când muscele ciupesc, porcii strâng stră-
iuri, ciocile se strâng în stoluri și găresc
sburând în aer, când pițigoii cântă, păsē-
rile de uscat se scald în tărână și se giu-
giulesc, când pisica se spală, câinii se joi
că, puricii ciupesc, brotăcei și boi pop-
cânt, când rîmele es pe uscat, cai se în-
curc sarea prinde asudeală, furnicele es d'a-
supra mușuroiului și rîndunicile sbor în a-
er la înălțimi mari; *prevestesc, că timpul se
va schimba, începând ploii și furtuni.*

